

revisionen, og derfor at kunne indskrænke mig til at sige, at man har søgt at gjøre Proven derved saa fuldstændig som mulig med det Materiel, man paa den Tid havde til Raadighed. — Et tredie Punkt findes i Betænkningen under Nr. 162; det er en Udtalelse fra Udvalget, vedrørende Levering af Maskiner til „St. Thomas“ og „Ddin“. Jeg tilstaar, at lige overfor dette Punkt befinder jeg mig i en vis Bamselighed. Udvalget har tilskrevet Marineministeriet og forlangt at se de Kontrakter, der vare aflattede, vedrørende Maskiner til disse to Skibe; det forlangte endvidere Oplysning om den Tid, naar disse Maskiner vare leverede. Disse Oplysninger bleve giorte Udvalget fuldstændig. Da jeg modtog den foresløjige Betænkning fra Udvalget, fandtes Udvalgets Spørgsmaal rigtig afstryyt, og ligeledes fandtes rigtig afstryyt den Erivelse, som Marineministeriet havde sendt til Svar paa Forespørgselen; det stod imidlertid in blanco, hvad Udvalget vilde sige desangaaende, og da jeg kom i Udvalget, anede jeg ikke, hvilke Spørgsmaal der kunde fremkomme; jeg troede i Grunden ikke, der vilde kunne komme noget som helst Spørgsmaal frem, da det jo var vitterligt for Alle, at disse Spørgsmaal om kort Tid vilde komme til at foreligge for Rigsdagen paa anden Maade, nemlig igjennem Statsrevisionens Betænkning. Den ærede Ordfører udtalte ganske vist under Forhandlingerne i Finantsudvalget, at han vilde henlede Rigsdagens Opmærksomhed paa denne Sag; men jeg tilstaar, jeg blev forbauset ved at se den Dmtale, som findes angaaende dette Punkt i Betænkningen, og det stiller sig for mig, at de Udtryk, som det ærede Udvalg har brugt, ere meget stærke. Jeg har faaet det Indtryk af den ærede Ordførers Udtalelse i Dag, at han ikke har tilsigtet Saameget dermed, som der synes at kunne ligge i Betænkningens Ordlyd; men det har stillet sig for mig, at der fra andre ærede Medlemmer er kommet saadanne Udtalelser frem, at det virkelig ikke er mig klart, hvad det ærede Udvalg egentlig tilsigter med disse meget stærke Udtryk, som det bruger. Udvalget udhæver om denne Sag, at den synes at være af en meget alvorlig Bessaffenhed; det udtaler, at det maa antages for sandsynligt, at denne Forsinkelser i en ikke uvæsentlig Grad har hæmmet Skibsbyggeriet paa Værftet, og derved voldt Staten et Tab, hvis Størrelse neppe lader sig beregne — fremdeles at denne for sildige Levering maa betragtes som et Kontraktbrud, og at det synes, som om Ministeriet er tilfunds at lade dette Kontraktbrud gaa upaatakt hen. Efter dernæst at have omtalt, at Leveringen af Maskineriet til „Ddin“ heller ikke endnu har fundet Sted, udtaler Udvalget, at „hverken Statens Vre eller Interesse er tjent med, at de Kontrakter, der indgaaes paa dens Vegne, upaatakt overtrædes“. Det stiller sig for mig, at det ærede Udvalg her bruger meget stærke Udtryk,

og det er mig ikke klart, hvem det ærede Udvalg ønsker at ramme. Jeg kunde ganske vist i den Henseende ønske at faae en fuldstændig tydelig Udtalelse; det er mig ikke klart, om det er Statsrevisionen, som man frygter ikke skal udtale en saa streng Dom. Det stiller sig for mig, som om Rigsdagen ikke har nogen Grund til at formode, at Statsrevisionen ikke skulde ville være streng, naar den skjønner dette rigtigt. Eller skulde det være min Forgænger i Marineministeriet, som man vil ramme? Jeg tilstaar, jeg kan ikke tro det; jeg kan kun sige: Jeg har foreskrevet denne Sag fra ham efter min Overbevisning tydelig, klart og fuldstændig bearbejdet; der ses ikke fra de paagjældende Leverandørers Side at have fundet nogen Forsømmelse Sted. Der har været Omstændigheder af en stærkere Magt, der have umuliggjort Maskinernes Levering i rette Tid, og min Forgænger har afgjort Spørgsmaalet derhen, at Mulkten skulde falde bort; han har gjort det i en motiveret Resolution, som fuldstændig vil blive Statsrevisionen tilfattet. Jeg skal tillige tillade mig at oplyse, at, om det end er ganske vist, at man paa Værftet har maattet forandre den Plan, hvorefter man har arbejdet, foreligger der dog en bestemt Erklæring fra Værftet om, at der ikke kan paavises noget som helst Tab for Statskassen, og at det ikke kan paavises, at nogen Mand derved er gaaet ledig. Det er ganske vist, at der paa Grund af den for sildige Levering af Maskinerne til „St. Thomas“ er sket Forandring i den Væstsesplan, der var udkastet for det paagjældende Finantsaar, men jeg skal i saa Henseende berolige med, at den Korvet, der blev udsendt i Stedet for „St. Thomas“, har foranlediget en mindre Udgift paa ca. 2,000 Rb. maa nedlig, saaledes at der heller ikke paa dette Punkt kan siges at være tilspøiet Statskassen noget Tab. For „Ddin“s Vedkommende ere de Maskindele, som skulde have været leverede til Nytaar, ganske vist ikke blevne leverede, men dette er sket med Værftets og Marineministeriets Billigelse, thi man har ikke villet have dem. Man har nemlig ønsket at kunne faae „Ddin“ til tidligere at løbe af Stabelen, fordi det først, naar Skibet var sat i Vandet, vilde være umuligt at kunne bedømme, om Vægten vilde tillade, at man kunde forøge Pantfertykkelsen paa Rassematen fra 6 til 8 Tommer. Man fremskynkede derfor, at Skibet blev sat i Vandet, og det løb da af Stabelen, inden den Tid var kommen, da de paagjældende Maskindele skulde leveres; man underrettede derfor de paagjældende Fabrikanter om, at man paa Grund deraf ikke ønskede Maskindelen leverede, saa tidlig. Det var overordentlig heldigt, at man tog denne Beslutning, thi man blev derved overbevist om, at det var muligt at kunne gjøre Pantfæret paa Rassematen 2 Tommer tykkere og derved forøge Skibets gode Egenstaber. Disse Sager ere af min Forgænger i Marinemini-